

[Albrechtsen]

kotten, hvis Israel forsøger at hjælpe Sydafrika til at afbøde virkningerne.

Spørgsmålet tjener til at afklare, i hvilket omfang en sådan israelsk mellemhandelsaktivitet rent faktisk vil kunne skaffe sydafrikanske varer ind på EF-markedet.

Tanken om en sådan israelsk indsats er bestemt ikke ny. Der kan her henvises til følgende citat fra den israelske avis Ma'ariv den 7. februar 1978, en artikel, der omhandler den israelske minister Erlichs besøg i Sydafrika:

»Erlich tilbød de sydafrikanske forretningsdrivende at eksportere sydafrikanske varer til fællesmarkedslandene og USA. Disse produkter skal så færdiggøres i Israel for under israelsk varemærke at blive solgt med de fordele (toldfrihed), som vort land har i forhold til fællesmarkedet, og som 27.000 israelske varetyper nyder godt af i USA.«

Citatet findes i bogen »Samarbejdet mellem Israel og Sydafrika« af Elisabeth Mathiot.

Svar (2/9 86):

Industriministeren (Nils Wilhjelm):

Jeg skal henholde mig til udenrigsministerens svar på spørgsmål nr. 5 fra folketingets udenrigsudvalg af 15. april 1986, som vedlægges.

Bilag

Svar på spørgsmål nr. 5 fra folketingets udenrigsudvalg til udenrigsministeren af 15. april 1986.

Spørgsmål:

Vil lovforslaget i den foreslåede form forhindre, at der foretages indførsel til Danmark fra tredjeland af varer med et væsentligt indhold af sydafrikansk oprindelse?

Svar:

Varer, der indføres til Danmark fra tredjeland, men som har oprindelse i Den sydafrikanske Republik, vil blive omfattet af indførselsforbudet. De nærmere regler om oprindelsen for varer, der ikke omfattes af EFs præferenceaftaler og -arrangementer, er fastsat i Rådets forordning (EØF) nr. 802/68 af 27. juni 1968 om den fælles definition af be-

grebet varers oprindelse. Ifølge forordningen har varer, ved hvis fremstilling to eller flere lande har deltaget, oprindelse i det land, hvor den sidste væsentlige og økonomisk berettigede bearbejdning eller forarbejdning har fundet sted, når denne er foretaget i en dertil udstyret virksomhed og har ført til fremstilling af et nyt produkt eller udgør et vigtigt trin i fremstillingen. Kontrollen varetages i forbindelse med varernes indfortoldning. Varens oprindelse skal angives på fortoldningsbegæringen og kan kræves dokumenteret ved et oprindelsescertifikat udfærdiget af de kompetente myndigheder eller organer i eksportlandet.

Spm. nr. S 1642

Til *fiskeriministeren (20/8 86)* af:

Inger Harms (SF):

»Vil ministeren ændre bekendtgørelsen om fredning af laksefisken snæbel i Vadehavet, således at fredningen bliver udvidet til også at omfatte Vidåsystemet, hvorved opsætning af nedgarn i Vidåens nedre løb forbydes?«

Begrundelse

Snæbelen er Danmarks eneste fredede fisk. Der er et stort arbejde i gang for at bevare og ophjælpe den. Fra forskellig side er der ydet penge til dette arbejde, bl.a. fra miljøministeriet og fra Verdensnaturfonden. Hele dette arbejde er ikke meget bevendt, når der nærmest i hele Vidåens nedre løb fra Rudbøl Bro til den nye sluse ved Vidåen sættes et hav af nedgarn, således at fiskene skal siksakke op igennem åen for at undgå at ende i et sådant garn. Der tales lokalt om, at op til 80 pct. laksefisk (snæbel, havørred og laks) på vej op til deres gydepladser ender deres dage således.

Hvis ministeren ville udvide fredningen til også at omfatte det nævnte område, ville det store arbejde, der ydes for snæbelen, ikke være forgæves.

Svar (2/9 86):

Fiskeriministeren (Gammelgaard):

Ved bekendtgørelse nr. 624 af 7. december 1982 er der gennemført en total fredning i ferskvand af snæbel (*coregonus oxyrinchus*), og endvidere er samme fisk totalt fre-